

Historia obiektu:

Ogród kwaterowy zwany włoskim powstał wraz z rozwojem bialskiej rezydencji i początkiem jej budowy przez księcia Aleksandra Ludwika Radziwiłła w 1622 roku. Został on usytuowany we wschodniej części założenia pałacowo-obronnego bialskiej rezydencji.

Wiemy, że już wówczas zajmował się nim ogrodnik mianem Nicoli. Na jego terenie znajdowały się również budynki gospodarcze służące funkcjonowaniu ogrodu.

Obecność tego ogrodu potwierdza również mapa z lat 1777-1782 sporządzana przez urzędnika ksiązęcego Leonarda Targońskiego.

Ogród ulegał stopniowemu niszczeniu wraz z upadkiem rezydencji bialskich Radziwiłłów.

Natomiast cały ten teren w okresie XX-lecia międzywojennego został zamieniony na nieuregulowany park i ogród, dopiero w latach 2011-2013 został uporządkowany i przywrócono mu wygląd zgodny z jego pierwowzorem. Wykonano to wg. projektu A. i D. Króla.

Odtworzono kwaterowy ogród włoski łącznie z wewnętrznym placem, na który wprowadzono fontannę. Wzbogacono go kamienną posadzką wokół fontanny oraz szpalerami z wiśni ozdobnej. Płaskie kwatery ozdobne obsadzono wiecznie zielonym bukszpanem. Powierzchnie między bukszpanem wypełniono dąbrówką rozłogową o liściach w kolorze ciemnozielono-czerwonym i niebieskich kwiatach. Labirynt obsadzono grabem pospolitym z przeznaczeniem do utworzenia formowanego żywopłotu. Nawierzchnie alejek wykonano jako szutrowe.

Za całość wykonanych prac w dniu 9 maja 2014 roku projekt został nagrodzony w ramach piętnastej edycji Wojewódzkiego Konkursu o „Laur Konserwatorski”, organizowanego przez Lubelskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków pod patronatem Generalnego Konserwatora Zabytków, Wojewodę Lubelskiego i Marszałka Województwa Lubelskiego.